

Предборський, В. А. Методологічні підходи до структуризації системи тіньової влади / В. А. Предборський // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 7-21.

У статті обґрунтовано необхідність протидії потужному впливу тіньової структури влади, обмеження та локалізації суспільних джерел виникнення та реалізації цілей тіньової влади, виявлення загальних закономірностей розвитку структури тінізації владних механізмів в Україні.

Вергун, А. М. Оцінка фінансової стійкості провідних банків України / А. М. Вергун, Ю. С. Стефашина // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 21-32.

У статті здійснено порівняння фінансової стійкості банківських систем різних форм власності на основі застосування найбільш вживаних підходів до оцінювання її рівня; визначено основні тенденції зміни рівня фінансової стійкості банківської системи протягом останніх років; описано основні фактори впливу на рівень фінансової стійкості банку; здійснено коефіцієнтний аналіз фінансової стійкості банків.

Шевчук, В. І. Концептуальні підходи до формування економічної стратегії та реалізації міжнародної торговельно-економічної політики держави / В. І. Шевчук // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 32-42.

Визначено та систематизовано концептуальні підходи до формування економічної стратегії та реалізації міжнародної торговельної політики України в умовах світових глобальних викликів та гібридної війни. На основі аналізу зовнішньо-економічної стратегії запропоновано власну модель міжнародної торгово-економічної політики держави та національної економічної безпеки.

Милянник, Р. В. Трансформація управлінських компетентностей в різних економічних моделях розвитку України / Р. В. Милянник // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 42-52.

В результаті написання статті було обґрунтовано безальтернативність становлення в Україні інноваційної випереджальної моделі економічного розвитку та доведено критичну важливість дослідження напрямів трансформації компетентнісної моделі сучасного працівника загалом, та особливо компетентностей управлінського ядра компаній. Серед означених напрямів акцентовано на таких: 1) інноваційна спрямованість; 2) орієнтованість на управління командами, розвиток транспрофесійних компетентностей у членів команди; 3) спрямованість на неперервний професійний та управлінський розвиток і реалізацію психолого-особистісного потенціалу менеджера; 4) орієнтація на міждисциплінарність; 5) дотримання тримодульної моделі управлінських компетентностей, що включають професійні, soft skills та цифрові компетентності; 6) ціннісно-смысловий вплив на колектив/компанію через розвиток соціальної та екологічної відповідальності, розвиток людського потенціалу та потенціалу здоров'я, безпеку праці та інші.

Щелкунов, В. І. Засади та застосування інструментів державного маркетингу в публічному адмініструванні / В. І. Щелкунов, В. П. Залізнюк, С. А. Сиволап // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 52-63.

Дана стаття має мету дослідити використання стратегічного маркетингу в державному управлінні. Це фрагмент великого дослідження механізмів які можна використати в комунікаціях між державою та суспільством, і подальшим поглибленим застосуванням Інтернет мережі.

Шабранська, Н. І. Діючий механізм державного управління науково-інноваційною сферою в Україні / Н. І. Шабранська, Б. М. Щукін // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 64-73.

В статті досліджено поточний стан та причини неефективності діючого державного механізму стимулювання науково-інноваційної діяльності в національній економіці, запропоновано шляхи більшої результативності державної політики, визначено кількісні параметри потрібних витрат в цій сфері.

Гарбар, Ж. В. Індустріальні парки як інструмент регіонального розвитку / Ж. В. Гарбар, В. А. Гарбар // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 73-88.

У статті з'ясовано сутність та основні вимоги щодо створення індустріальних парків, визначено правові засади їх функціонування. Проаналізовано податкові інструменти підтримки розвитку індустріальних парків в країнах світу. Розглянуто стан фінансування індустріальних парків в Україні. Встановлено, що в Україні розроблено доволі широку інституційну основу для створення і функціонування індустріальних парків, а також задекларовано систему інструментів державної підтримки та стимулювання розвитку індустріальних парків. З'ясовано, що більшість існуючих проектних пропозицій та розроблених концептів індустріальних парків в Україні є нереалізованими,

а розвиток мережі індустріальних парків є більш декларативним, а не ефективним інструментом впливу на соціально-економічний розвиток регіонів, підвищення їх конкурентоспроможності. Встановлено, що очікувані результати функціонування індустріальних парків в м. Вінниці істотно впливають як на локальний рівень, так і на розвиток регіону загалом. Окреслено позитивні фінансово-економічні, соціальні та містобудівні ефекти функціонування індустріальних парків у м. Вінниці для економіки регіону. Визначено проблеми, які супроводжують створення індустріальних парків в Україні. Доведено, що розвиток індустріальних парків є ефективним інструментом залучення інвестицій, що дає можливість поліпшити інвестиційний імідж міста, підвищити конкурентоспроможність територій, дає поштовх до розвитку сучасної виробничої та ринкової інфраструктури.

Колодійчук, А. В. Програмування фінансово-кредитних та інноваційно-інвестиційних загроз національної економічної безпеки на мовах Fortran та C++/ А. В. Колодійчук // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 88-92.

Управління ІКТ-сектором і ризиками у ньому вимагає цільового фінансування створення інформаційно-комунікаційної інфраструктури, забезпечення повноцінного функціонування ресурсно- та енергоощадних виробничо-технологічних процесів, оперативного регулювання ризиків, елімінування ризиків інноваційно-інвестиційних проектів у сфері ІКТ та суміжних галузях, забезпечення ефективного якісного менеджменту високоризикових бізнес-проектів, формування і відлагодження систем проектного ризик-менеджменту сегментів ІТ-сфери.

Попрозман, Н. В. Методологічні основи оцінки продовольчого забезпечення / Н. В. Попрозман // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 93-99.

У статті проаналізовано сучасний стан національного продовольчого забезпечення та обґрунтована потреба у формуванні науково-обґрунтованої стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку аграрного виробництва.

Чернявська, Ю. Б. Вибір амортизаційної політики як засіб впливу на фінансову стійкість підприємств будівельної галузі / Ю. Б. Чернявська, Н. В. Боліла // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 99-106.

В статті розглянуто сутність фінансової стійкості будівельного підприємства та фактори, що її визначають. Визначено вплив амортизаційної політики підприємства на рівень фінансової стійкості. Узагальнено існуючі підходи щодо організації амортизаційної політики та адаптації її під потреби будівельних підприємств в Україні, висвітлено важливі аспекти нарахування і використання амортизації для ефективного управління фінансово-господарською діяльністю підприємства. Розглянуто методи нарахування амортизації відповідно до Податкового кодексу України, здійснено їх порівняльну оцінку, визначено переваги та недоліки кожного методу, прослідковано взаємозв'язок методів нарахування амортизації та фінансового результату підприємства. Досліджено вплив вибору амортизаційної політики на формування прибутку підприємств будівельної галузі, на відтворення та розвиток капіталу. Запропоновано заходи щодо посилення фінансової стійкості підприємства за рахунок вибору аргументованої амортизаційної політики. Обґрунтовано, що для забезпечення надійної фінансової стійкості підприємств будівельної галузі необхідно обрати такий метод нарахування амортизації основних засобів, який би забезпечив зростання конкурентоспроможності підприємства. Доведено, що існуючі методи обліково-амортизаційної політики основних засобів та інших необоротних активів мають розглядатися з позиції нової концепції підвищення інвестиційної привабливості, як складової частини облікової політики будівельних підприємств. Обґрунтовано, що удосконалення амортизаційної політики на підприємствах будівельної галузі надасть можливість залучати більше інвестицій, підвищить прибутковість будівельних підприємств та збалансує інтереси забудовників, споживачів та держави.

Коцеруба, Н. В. Організація та планування аудиту рентабельності підприємства / Н. В. Коцеруба // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 106-113.

Визначено процес планування як процес розробки загальної стратегії і підходу до очікуваного характеру, строків та масштабів аудиторської перевірки. Окреслено цілі, мету та завдання аудиту рентабельності, висвітлено особливості процесу планування аудиту рентабельності, його стадії та процедури здійснення. Процес планування можна поділити на три основні стадії: попереднє планування, складання загального плану аудиту, розробка програми аудиту. Досліджено програму аудиту, як важливу складову робочої документації аудитора, що відображає значну частину аудиторських доказів, потрібних для підтвердження аудиторської думки. Окреслено цілі програми аудиту, такі, як: детальне уявлення про аудиторських процедур; розподіл відповідальності між членами робочої групи; встановлення взаємозв'язку між різними етапами робочої групи задокументування факту виконання аудиторських процедур. Досліджено аудиторський ризик, як такий що формує неправильну аудиторську думку про фінансову звітність у тих випадках, коли вона містить суттєві викривлення, які можуть вплинути на рішення

користувачів фінансової звітності. Оцінка рівня ризику аудитора є однією з основоположних умов ефективної роботи, оскільки, на її основі визначають час, характер та обсяг аудиторських процедур. Виокремлено етапи оцінки властивого ризику при проведенні аудиту рентабельності. Досліджено цілі функціонування та структуру системи контролю підприємства, на основі якої аудитор отримує уявлення про стан справ суб'єкта господарювання. На основі цього запропоновано послідовність дій для оцінки ризику контролю рентабельності підприємства.

Молнар, О. С. Класифікація факторів впливу на збут продукції / О. С. Молнар, Н. В. Булеца, Н. Ш. Гіцій, Д. І. Осика // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 113-118.

У статті наведена класифікація факторів впливу на збут продукції у сучасних умовах господарювання. Розглянуто фактори впливу на збут продукції відповідно до умов конкретного суб'єкта національного господарства, зокрема: ціна продукції, якість продукції, логістика поставок, гарантійне та післягарантійне обслуговування, імідж підприємства, вплив конкуренції, реклама, умови оплати, інноваційна діяльність, інвестиційна діяльність, регулювання експорту й імпорту продукції.

Предун, К. М. Еколого-економічні аспекти реновації змісту функціонально-технологічного інструментарію житлово-комунального господарства України / К. М. Предун // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 118-126.

Заміна основного палива – природного газу – для потреб джерел теплоти, електроенергії альтернативним дає уявну економію коштів місцевих бюджетів в умовах децентралізації державного управління (за рахунок різниці цін природного газу та інших органічних палив). Водночас лише такі заходи породжують ряд інших проблем. Збільшення забруднення навколишнього природного середовища – одна із них. Проаналізовано законодавче забезпечення, тарифну політику, вимоги чинних в Україні нормативно-правових актів щодо екобезпеки, виробництва, постачання теплоти та електроенергії кінцевим споживачам. У відповідності з ними розглянуто заміну природного газу альтернативними паливами. Обраховано прогнозовані вартість отриманої енергії, викиди забруднювальних речовин і парникових газів в атмосферне повітря. Отримано величини показників емісії, які базуються на даних про фізико-хімічний склад і витрату кожного з палив з врахуванням характеристик процесів спалювання та заходів щодо зменшення викидів того чи іншого інгредієнту. Виконано порівняльний аналіз палив щодо впливу на довкілля продуктів спалювання, а також безпосередньо вартості самих палив.

Цимбалюк, С.О. Оцінювання якості життя людини праці в умовах нової соціоекономічної реальності / С. О. Цимбалюк, О. М. Поплавська // Формування ринкових відносин в Україні. – 2020. – № 9. – С. 127-135.

Стаття присвячена дослідженню сутності та структури, трансформації розуміння категорії «якість життя». Особлива увага приділена структуруванню складових цієї категорії. Доведено посилення вагомості соціальної складової в оцінюванні якості життя. Разом з тим автори запропонували власний методичний підхід щодо оцінювання базових компонентів якості життя та провели відповідний аналіз. Авторський підхід ґрунтується на виокремленні матеріальної, комунікативної та соціальної складових. Кожна зі складових охоплює низку характеристик, які дозволяють визначити вектор змін і «розкрити проблемні зони» в економіці та соціально-трудовій сфері. Зокрема матеріальна компонента якості життя включає такі базові характеристики та показники, як медіанний розподіл доходів населення, рівень бідності серед працюючого населення, оцінка гідності оплати праці. «Комунікативна» складова включає ті показники та характеристики, які дозволяють оцінити рівень доступності ресурсів населенню, зокрема, це рівень (оцінка населенням) доступності послуг щодо охорони здоров'я, рівень (оцінка) ризику залишитися без роботи, рівень (оцінка) соціальної безпеки. До соціальної складової віднесено рівень довіри населення до інституцій (влада, судочинство), рівень кримінальності (індивідуальної/особистісної безпеки), рівень комфортності проживання (інфраструктурна компонента) та рівень безпечності середовища (екологічна складова). У статті набули подальшого розвитку ідеї авторів щодо оцінювання соціальної безпеки та інтегральної оцінки гідності оплати праці. Зроблено висновок про необхідність зміни методичних підходів оцінювання якості життя з метою запровадження прогностичного підходу